

EUROPAPARLAMENTET

2014 - 2019

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor

2014/2237(INI)

22.4.2015

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om att minska ojämlikhet, med särskilt fokus på barnfattigdom
(2014/2237(INI))

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor

Föredragande: Inês Cristina Zuber

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	8

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om att minska ojämlikhet, med särskilt fokus på barnfattigdom (2014/2237(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter, som antogs i New York den 20 november 1989,
- med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som antogs i New York den 13 december 2006,
- med beaktande av artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av den reviderade europeiska sociala stadgan,
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 20 februari 2013 *Bryta det sociala arvet – investera i barnens framtid* (COM(2013)0778),
- med beaktande av kommissionens rapport *Employment and Social Developments in Europe 2012*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 februari 2011 *En EU-agenda för barns rättigheter* (COM(2011)0060),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 december 2010 *Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning* (COM(2010)0758),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 juli 2006 *Mot en EU-strategi för barnets rättigheter* (COM(2006)0367) och parlamentets resolution av den 16 januari 2008 om detta meddelande¹,
- med beaktande av Eurofound's rapport *Tredje europeiska undersökningen om livskvalitet – Livskvaliteten i Europa: krisens effekter*,
- med beaktande av Eurofound's rapport från 2013 *Tredje europeiska undersökningen om livskvalitet – Livskvaliteten i Europa: sociala skillnader*,
- med beaktande av sin resolution av den 27 november 2014 om 25:e årsdagen av FN:s konvention om barnets rättigheter²,

---

¹ EUT C 41 E, 19.2.2009, s. 24.

² Antagna texter, P8_TA(2014)0070.

- med beaktande av sin resolution av den 4 juli 2013 om krisens konsekvenser för utsatta grupperns tillgång till vård¹,
- med beaktande av sin resolution av den 15 november 2011 om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning²,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om fattigdom bland kvinnor i Europeiska unionen³,
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om vikten av ett system med minimiinkomst för att bekämpa fattigdom och främja ett samhälle som är öppet för alla i Europa⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 9 oktober 2008 om främjande av social integration och bekämpning av fattigdom, inbegripet barnfattigdom, inom EU⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 16 januari 2008 med titeln *Mot en EU-strategi för barnets rättigheter*⁶,
- med beaktande av Rädda Barnens rapport *Child poverty and social exclusion in Europe*, Bryssel 2014, s. 5,
- med beaktande av rapporten *Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries* från Unicefs forskningskontor (2014),
- med beaktande av rapporten *Towards children's well-being in Europe – explainer on child poverty in the EU* från EAPN och Eurochild (2013),
- med beaktande av rapporten *Measuring child poverty: New league tables of child poverty in the world's rich countries* från Unicefs forskningscentrum Innocenti (2012),
- med beaktande av forskningsprojektet Drivers slutrapport *Final Scientific Report: Social Inequalities in early childhood health and development: a European-wide systematic review*, London, september 2014,
- med beaktande av EU:s statistik om inkomst och levnadsvillkor (EU-SILC) 2013,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 30 september 2009 om arbete och fattigdom: ett nödvändigt helhetsperspektiv,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 14 juli 2010 om barnfattigdom och barns välbefinnande,

---

¹ Antagna texter, P7_TA(2013)0328.

² EUT C 153 E, 31.5.2013, s. 57.

³ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 77.

⁴ EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 8.

⁵ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 11.

⁶ EUT C 41 E, 19.2.2009, s. 24.

- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 10 december 2013 om europeisk minimiinkomst och fattigdomsindikatorer,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A8-0000/2015), och av följande skäl:
  - A. De ökade sociala klyftorna förvärrar fattigdomen bland barn, en åldersgrupp som i högre grad riskerar fattigdom i 19 av EU:s medlemsstater. De sociala klyftorna gör att den missgynnade situationen ärvs från generation till generation och det finns uppgifter som pekar på att skillnaden mellan rika och fattiga har ökat i hela EU, även i länderna med högre BNP.
  - B. Minskade inkomster påverkar på ett avgörande sätt möjligheterna att minska perioder av sociala orättvisor.
  - C. Mellan 2008 och 2012 ökade antalet barn i riskzonen för fattigdom eller social utestängning i Europa (EU27, Norge, Island och Schweiz) med nära en miljon, och detta antal ökade med en halv miljon bara mellan 2011 och 2012.¹ Enligt uppgifter från Eurostat från 2013 löper 26,5 miljoner barn i EU28 risk att hamna i fattigdom och social utestängning. Mellan 2008 och 2012 ökade risken för fattigdom eller social utestängning från 26,5 procent till 28 procent i EU27. Under 2013 befann sig 28 procent av den totala befolkningen under 18 år i EU:s 28 medlemsstater i riskzonen för fattigdom eller social utestängning.
  - D. Situationen är dramatisk i länder som Estland, Grekland och Italien, där andelen barn som inte kan äta kött, kyckling eller fisk två dagar i rad har fördubblats sedan 2008.
  - E. Organisationer anger som främsta orsaker till den ökade barnfattigdomen, de så kallade åtstrammingsåtgärderna (kraftiga nedskärningar av sociala bidrag till barn och familjer, ökad arbetslöshet och en enorm ökning av osäkra anställningsförhållanden samt ökad skattebörda). Unicef menar att budgetnedskärningarna, framför allt i Medelhavsländerna, har ökat klyftorna och bidragit till att försämra barnens levnadsförhållanden² och att denna politik därigenom innebär en kränkning av barnens rättigheter och strider mot de internationella skyldigheterna enligt FN:s konvention om barnets rättigheter och FN:s konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.
  - F. Familjer med en ensamstående förälder, särskilt familjer med ensamstående mödrar, riskerar i högre grad att drabbas av fattigdom och social utestängning (49,8 procent istället för 25,2 procent), vilket beror på att fattigdom drabbar kvinnor i högre grad och på löneskillnaderna mellan kvinnor och män.

---

¹ Rädde Barnen *Child poverty and social exclusion in Europe*, Bryssel, 2014, s. 5.

² Unicefs forskningskontor (2014) *Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries*, Innocenti Report Card 12, Unicefs forskningskontor, Florens.

- G. Effekterna av barns fattigdom och sociala utestängning kan hålla i sig hela livet och föras vidare till kommande generationer. Utbildningsklyftorna mellan barn från olika socioekonomiska samhällsskikt har ökat (i elva länder finns det barnomsorg för endast 15 procent av alla barn under tre år).
- H. Utbildningskostnaderna, framför allt för skolmaterial och transporter, betalas i de flesta länder huvudsakligen av familjerna.
- I. Även i länder där barnen har rätt till hälsovård enligt lag har många barn inte tillgång till husläkare eller tandläkare.
- J. Alla barn har rätt till skydd mot övergrepp, våld och försummelse till följd av vårdslöshet. Undersökningar visar att familjernas pressande ekonomiska förhållanden och nedskärningarna av offentlig service gör att barnen utsätts för större risker och att åtstrammingsåtgärderna leder till ökat våld mot barn.
- K. Familjer som riskerar fattigdom lever oftare i ohälsosamma och otrygga områden. I EU28 lever 17 procent av barnen under sådana förhållanden och 15 länder ligger över genomsnittet.¹ Det växande antalet vräkningar till följd av att familjerna inte kan betala för sina bostäder har gjort att många barn hamnar i tillfälliga boenden.

Rekommendationer

1. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att öka barnbidragens kvantitet, belopp, omfattning och effektivitet, och samma sak gäller bidragen till föräldrarna (såsom arbetslöshetsersättning). Medlemsstaterna rekommenderas även att föra en arbetslagstiftning som ger familjerna sociala rättigheter och trygghet genom att bekämpa osäkra anställningar.
2. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att stärka de allmänna barnbidragen som en grundläggande rättighet för barnen.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att avstå från att rekommendera omstruktureringar och nedskärningar av den offentliga förvaltningen i medlemsstaterna och ett mer flexibelt arbetsliv och privatiseringar av den offentliga sektorn, då sådana åtgärder entydigt har lett till försämrade sociala rättigheter för barnen.
4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa och följa upp program för att minska barnfattigdomen med inriktning på barnens rättigheter med målet att minska barnfattigdom och social utestängning.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och parlamentet att ta tillfället i akt vid halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen och öka anslagen från Europeiska socialfonden och programmet för livsmedelshjälp till behövande och säkerställa att barnen prioriteras vid planeringen och genomförandet av regional- och sammanhållningspolitiken.

---

¹ EU-Silc (2013) EU:s statistik över inkomst- och levnadsvillkor.

6. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att säkerställa att den nationella budgeten innehåller klara och tydliga bestämmelser om utgiftsposter för bekämpning av barnfattigdomen och fullgörandet av skyldigheten att skydda barnen.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa lagstiftning som skyddar eller förbättrar rättigheterna kopplade till föräldraskap.
8. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att bedriva en förebyggande socialpolitik för att motverka barnfattigdom och se till att barn inte tvingas lämna sina familjer och placeras på institution på grund av fattigdom.
9. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att säkerställa att alla barn har tillgång till offentlig och kostnadsfri utbildning av hög kvalitet i alla åldrar, även i förskoleåldern, och att det finns tillräckligt många lärare i förhållande till antalet barn.
10. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att se till att skolmaterial och skoltransporter är gratis under skolarbetet.
11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa universell, offentlig och kostnadsfri hälso- och sjukvård av hög kvalitet avseende förebyggande insatser och primärvård, tillgång till undersökning, behandling och rehabilitering, kvinnors rätt till sexuell och reproduktiv hälsa, spädbarnsvård, mödravård före och efter förlossning, särskilt vid prematur förlossning samt tillgång till husläkare, tandläkare och specialister på mental hälsa för alla barn. Dessa aspekter bör ingå i de nationella strategierna och i EU:s politik för offentlig hälso- och sjukvård.
12. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att anslå nödvändigt stöd för att garantera alla barn rätten till kultur, idrott och fritidsaktiviteter, med särskild hänsyn till fattiga barn, barn i avlägset belägna områden, barn med funktionsnedsättning och invandrabarn.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, framför allt länderna med störst sociala orättvisor, att stärka de sociala rättigheter som staten bör garantera, genom att bland annat öka antalet tjänstemän och handläggare inom socialförsäkringssystemet och öka det medicinska, psykologiska och sociala skyddet för ungdomar.
14. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla statistiska metoder med flerdimensionella fattigdomsindikatorer som går utöver indikatorn för risk för fattigdom eller social utestängning och tar hänsyn till begränsningarna i mätningen av den relativa fattigdomen och det arbete som bedrivs av FN:s utvecklingsprogram, Unicef och OECD.
15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

MOTIVERING

Enligt FN:s konvention om barnets rättigheter ska alla barn ha rätt till utbildning, hälso- och sjukvård, bostad, skydd, nöjen, fritid och en balanserad kost. De ska också ha rätt att delta i de beslut som berör dem och få omvårdnad i familjemiljö. EU är dock långt ifrån att uppfylla denna konvention.

I själva verket pekar alla rapporter på att barnfattigdomen i EU ökar. Mellan 2008 och 2012 ökade antalet barn i riskzonen för fattigdom eller social utestängning i Europa (EU27, Norge, Island och Schweiz) med nära en miljon, och detta antal ökade med en halv miljon bara mellan 2011 och 2012¹. I EU27 ökade risken för fattigdom eller social utestängning från 26,5 procent till 28 procent mellan 2008 och 2012 (20,8 procent av barnen levde i familjer med disponibla inkomster på under 60 procent av det nationella genomsnittet, 9 procent i familjer med mycket låg arbetsintensitet och 11,8 procent i hem med materiell fattigdom). Enligt uppgifter från Eurostat från 2013, löpte 26,5 miljoner barn i EU28 risk att hamna i fattigdom och social utestängning under 2013. Om vi tittar på Unicefs uppgifter, som kombinerar Eurostats och OECD:s uppgifter, ser vi emellertid att mer än 1,6 miljoner barn hamnade i djup materiell fattigdom mellan 2008 och 2013 i 30 europeiska länder.²

Det är alarmerande att andelen barn som lever i absolut och varaktig fattigdom (under mer än tre år) ökar och att andelen barn som inte kan äta kött, kyckling eller fisk två dagar i rad har fördubblats sedan 2008 i länder som Estland, Grekland och Italien.

Barnfattigdomen ökar i takt med de ökande sociala orättvisorna och det är också känt att sannolikheten för höga nivåer av fattigdom och social utestängning är högre i länder med större sociala orättvisor. ”Fattigdomsklyftan”, som är ett mått på avståndet mellan existensminimum och inkomsterna hos dem som lever under existensminimum, har ökat, vilket betyder att fattigdomen är djupare. Andelen barn till lågutbildade föräldrar har sedan 2008 ökat från 55,3 procent till 61 procent i EU27, medan andelen barn med högutbildade föräldrar har ökat med endast 0,5 procent.³ Vi vet också att barn i EU som är födda i ekonomiskt missgynnade stadsdelar eller regioner, med lågutbildade föräldrar med lågkvalificerade arbeten eller vars föräldrar är invandrare, i högre grad har begränsad tillgång till hälso- och sjukvård och utbildning, en utveckling som förstärkts sedan 2008. Familjer med en ensamstående förälder, särskilt familjer med ensamstående mödrar, riskerar i högre grad att drabbas av fattigdom och social utestängning (49,8 procent istället för 25,2 procent), något som förvärras när föräldern är arbetslös.

De sociala klyftorna gör att utsattheten ärvs från generation till generation och de negativa effekterna av fattigdom och social utestängning för barnen kan fortgå hela livet, eftersom de kognitiva och socioekonomiska förmågorna formas under livets första år, vilket innebär att de negativa politiska åtgärder som vidtas i dag får oåterkalleliga negativa effekter för dessa personer och för samhället.

---

¹ Rädda Barnen *Child poverty and social exclusion in Europe*, Bryssel, 2014, s. 5.

² Unicefs forskningskontor (2014) *Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries*, Innocenti Report Card 12, Unicefs forskningskontor, Florens.

³ Rädda Barnen *Child poverty and social exclusion in Europe*, Bryssel, 2014, s. 18.

De faktorer som har störst inverkan på barnfattigdomen är politiken för omfördelning av välståndet och arbetsmarknadspolitiken¹, framför allt när det gäller lönenivåer och sociala rättigheter. I flera länder har regeringarna emellertid följt EU-institutionernas riktlinjer och minskat barn- och familjebidragen. Mellan 2010 och 2013, under trojkans programperiod, drogs exempelvis familjebidragen för nästan en miljon barn in i Portugal, och mellan 2010 och 2012 drogs rätten till inkomstbidrag in för 46 342 familjer. Det är ingen tillfällighet att länder med minst andel fattiga barn (de skandinaviska länderna, Österrike, Slovenien och Nederländerna) är de med mest omfattande socialpolitik sett till tillgång till bostäder, arbetslöshetsersättning, barnbidrag och utbildning, och att de länder som investerar minst i sådana åtgärder – som Grekland, Italien, Portugal, Polen och Spanien – har störst andel fattiga barn.²

Flera organisationer är överens om att den främsta orsaken till den ökade barnfattigdomen är åtstrammingsåtgärderna (kraftiga nedskärningar av bidragen till barn och familjer, ökad arbetslöshet och en enorm ökning av osäkra anställningsförhållanden och ökad skattebörd). Unicef hävdar att budgetnedskärningarna, framför allt i Medelhavsländerna, har ökat klyftorna och bidragit till att försämra barnens levnadsförhållanden. Denna politik innebär således en kränkning av barnens rättigheter och strider mot de internationella skyldigheterna enligt FN:s konvention om barnets rättigheter och FN:s konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.

Fattigdomen är flerdimensionell och handlar inte endast om att barnen inte får sina grundläggande behov som mat, kläder och bostad tillgodosedda, utan gäller också bristen på utbildning och hälso- och sjukvård av hög kvalitet samt att barnen inte kan delta i idrott, kultur eller annan fritidsverksamhet. Samtidigt är barnens nöd direkt kopplad till familjens sociala situation, så att lösa barnens problem innebär till stor del att lösa familjernas problem.

Det är oerhört viktigt att medlemsstaterna ökar barnbidragens kvantitet, belopp, omfattning och effektivitet, och samma sak bör gälla bidragen till föräldrarna (såsom arbetslöshetsersättning och förbättrade rättigheter kopplade till föräldraskap). Medlemsstaterna måste också främja en arbetslagstiftning som garanterar familjernas sociala rättigheter och trygghet genom att bland annat bekämpa osäkra anställningar, olagliga anställningsformer och exploatering av arbetstagare. Allmänna barnbidrag bör införas eller förstärkas som en grundläggande rättighet för barnen. Det är viktigt att kommissionen agerar i överensstämmelse med sina egna rekommendationer av den 20 februari 2013³ och slutar att rekommendera omstruktureringar och nedskärningar av medlemsstaternas offentliga förvaltning. Kommissionen bör snarare föreslå en mer solidarisk politik med ökade och omfördelade EU-medel. Därför är det också nödvändigt att häva det ekonomiska styrningssystemet och budgetförordningen. Medlemsstaterna och kommissionen måste också prioritera barnen i planeringen och genomförandet av regional- och sammanhållningspolitiken och använda Europeiska socialfonden för att minska barnfattigdomen samt fastställa genomförandemål och konkreta mål som bör följas upp regelbundet. Medlemsstaterna

¹ Rädda Barnen *Child poverty and social exclusion in Europe*, Bryssel, 2014, s. 5.

² Rädda Barnen *Child poverty and social exclusion in Europe*, Bryssel, 2014, s. 12 (som utgår ifrån kommissionens Temastudie om politiska åtgärder rörande barnfattigdom från 2008 och kommittén för socialt skydd: Att motverka och förebygga barnfattigdom från 2012).

³ *Investera i barn – att bryta det sociala arvet* <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=11660&langId=sv> (C(2013)0778), 2013.

rekommenderas även att införa klara och tydliga bestämmelser i den nationella budgeten om utgiftsposter för bekämpning av barnfattigdom och fullgörande av skyldigheten att skydda barnen. De bör införa och övervaka program för att minska barnfattigdomen, genom att rikta in sig på barnens rättigheter, och fastställa mål för att minska barns fattigdom och sociala utestängning.

Kommissionen och parlamentet bör ta tillfället i akt vid halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen för att öka anslagen från Europeiska socialfonden och programmet för livsmedelshjälp till behövande genom att överföra anslag från exempelvis den yttre säkerhetspolitiken till åtgärder för bekämpning av fattigdom och social utestängning. Det är också viktigt att kommissionen inför en europeisk minimiinkomst, i linje med Europaparlamentets resolution från 2010 om vikten av ett system med minimiinkomst för att bekämpa fattigdom och främja ett samhälle som är öppet för alla i Europa (2010/2039(INI)).

Barnens första år, före den obligatoriska skolan, är avgörande för deras utveckling eftersom det är under dessa år de utvecklar sina grundläggande färdigheter. Tillgång till utbildning av hög kvalitet är mycket viktig för självkänslan och förmågan att delta i samhällslivet och att vara vid god hälsa. Genomsnittet för barnomsorgen i EU för barn under tre år ligger emellertid på 30 procent¹ och i elva länder (Rumänien, Polen, Slovakien, Tjeckien, Bulgarien, Litauen, Ungern, Malta, Österrike, Kroatien och Lettland) täcker den inte ens 15 procent av barnen i dess åldrar, och barnen till de fattigaste familjerna har sämst möjligheter att få tillgång till barnomsorg.² Under 2012 hoppade i genomsnitt 13 procent av eleverna i EU av skolan, men i vissa länder uppgick denna andel till över 20 procent (Portugal, Spanien och Malta).³ Medlemsstaterna rekommenderas därför att säkerställa att alla barn har tillgång till offentlig och kostnadsfri utbildning av hög kvalitet i alla åldrar, även i förskoleåldern, framför allt genom att skapa offentliga nät av förskolor, och att garantera att det finns tillräckligt många lärare i förhållande till antalet barn. Vi rekommenderar också att skolmaterial och skoltransporter ska vara gratis under de obligatoriska skolåren.

Barn som föds in i fattigdom löper större risk att drabbas av kroniska sjukdomar och fler hälsoproblem. Även i länder där barnen har rätt till hälso- och sjukvård enligt lag har många barn inte tillgång till husläkare eller tandläkare, framför allt på grund av bristande tillgång till offentlig vård, eller läkemedel på grund av höga priser. Barnadödligheten är också mycket högre i familjer från de lägre socioekonomiska samhällsskikten.

Familjernas ekonomiska problem har dessutom lett till att mentala hälsoproblem bland föräldrarna och splittrade familjer ökat, vilket onekligen påverkar barnens psykosociala välbefinnande.

Det är skamligt att länder som Portugal lägger mer resurser på att betala räntor på den offentliga skulden än på den offentliga hälso- och sjukvården. Vi rekommenderar medlemsstaterna att säkerställa universell, offentlig och kostnadsfri hälso- och sjukvård av hög kvalitet avseende förebyggande insatser och primärvård, tillgång till undersökning, behandling och rehabilitering, kvinnors rätt till sexuell och reproduktiv hälsa, spädbarnsvård, mödravård före och efter förlossning, särskilt vid prematur förlossning samt tillgång till

---

¹ EU-Silc (2013) EU:s statistik över inkomst- och levnadsvillkor.

² Kommittén för socialt skydd: Att motverka och förebygga barnfattigdom.

³ EU-Silc (2013) EU:s statistik över inkomst- och levnadsvillkor.

husläkare, tandläkare och specialister på mental hälsa för alla barn. Dessa aspekter bör ingå i de nationella strategierna och i EU:s politik för offentlig hälso- och sjukvård.

Andelen barn som lever i familjer där mer än 40 procent av de disponibla inkomsterna går till bostadskostnader uppgår till 11 procent (en andel som i Grekland är uppe i 38 procent), och de senaste rapporterna från European Federation of National Organisations Working with the Homeless visar att härbärgen för hemlösa i allt högre grad tar emot kvinnor, ungdomar och familjer med barn, där invandrabarn är överrepresenterade. Vi uppmanar medlemsstaterna att avskaffa möjligheten till kvarstad och utmätning av bostäder när familjerna inte har tillräckliga inkomster för att försörja sig, eller är föremål för verkställighet av skatteskulder.

Vi uppmanar också medlemsstaterna att ge nödvändigt stöd för att garantera alla barn rätten till kultur, idrott, nöjen och fritid, med särskild hänsyn till fattiga barn, barn i avlägset belägna områden, barn med funktionsnedsättning och invandrabarn. För att bättre skydda barnen från övergrepp, försummelse och misshandel, är det viktigt att stärka de sociala rättigheter som staten bör garantera, genom att bland annat öka antalet tjänstemän och handläggare inom socialförsäkringssystemet och det medicinska, psykologiska och sociala skyddet för ungdomar.